

OL131

2. neděle velikonoční A

Dě-kuj-te Ho-spo-di-nu, ne-bot' je do-brý, je-ho mi-lo-sr-den-ství tr-vá na vě-ky.

[Ž 118 (117),1]

R.

Ž 118 (117)

1. Nechť řekne dům	Iz - ra - e - lův:	* „Jeho milosrdenství trvá	(na vě - ky.“
2. Nechť řekne dům	Á - ró - nův:	* „Jeho milosrdenství trvá	(na vě - ky.“
3. Nechť řeknou ti, kdo se bojí	Ho - spo - di - na:	* „Jeho milosrdenství trvá	(na vě - ky.“ R.
4. Vrazili do mě, abych	(pa - dl,	* avšak Hospodin mi	(po - mo - hl.
5. Hospodin je má síla a	(sta - teč - nost,	* stal se mou	(spá - sou.
6. Jásot	ze (spá - sy	* zní ve stanech	spra - ve - dli - vých. R.
7. Kámen, který stavitelé	(za - vrh - li,	* stal se kvádrem	(ná - rož - ním.
8. Hospodinovým řízením se tak	(sta - lo,	* je to podivuhodné v našich	(o - čích.
9. Toto je den, který učinil	(Ho - spo - din,	* jásejme a radujme se	(z ně - ho! R.